

ԿԵԱՆՔԻ ՎԻՃՏԵՐՈՒՆ

մէջ, որուն մէջ երեւոյն վրայ ՇԱՀ և
միւս երեսին վրայ ՋԷՆ գրուած է
Միջանկրկ կերպով բռնեք թէ հին տո-
մարներուն մէջ լսան ու զին իր գրուե-
լիս ձորերուն մէջ սկսաւ զին ու Եւ-
գրուել կարծես լուծեալի գազանի տարու-
հաւաթ թէ զինի հաւանականութիւնը
եամեն աւելի է։ Բնական է որ առհ-
մայր չափով նպատակով ամբարշտի կե-
լայ և սովորն ընդը առեալքայան
պէտք է վնասն ալ հաշիւի առնէ ու
փոխարին ասանի կործակաւոր. թիւն
առեւն ինքզինի կործանեցիւ, յաշտու-
թեան օրերն իսկ նախապէսէ մայն

պէս, Գաբորաթով լի՛ց դարաստ առա-
ջին օրերուն, երբ սա անհուն դաշտը
ծածկուի գոլարարգեղ թաւիշով մը ու
մօտի հովիտներուն տարերի ու հողերե-
րուրումնայն եւ նախկին ծաղիկնե-
րով պծուի, այդ ընտանի հմայի-
տաւարանին չգիտի կրնայ հաստատի
ո՛ր մէկ գաղափարուն դրաստան, ծղո-
կաւէն պարտե՛ց կամ խնամաւոր մար-
դադեանին Ձմեռն ալ, փորագրարա-
բար, ահաւոր կերպով կը ցցէ հոս ի-
կզպա՛ր, Տեա՛մա միայն պիտի պատ-
ւե՛մ, առանց բանաստեղծութիւն ը-
նելու։

Երէկ իրիկուն, ուշ ժամանակ
Մանգումի ուղղա՛ն նամակաւ աւար-
տելէ ետք՝ ընկողմանած էի մահճակա-
լու վրայ, երբ երկու ապաստարան
խաղող ծառքէն ընկնի զրին մը սրտա-
հին մշտեղ։ Տասնի չափխաղողական
լայն ու երկար ծառքեր կը պարտաւ
կէին անոնք, սեւ մուկացո՛ւ լայն
պատուած։ Ու սկսան ղետեղել պա-
տահաններուն ապակեայ երկինդիկ-
ներն ժխէլ։

—Ի՞նչ են ասոնք, հարցո՛ց հետա-
քըքը։ Թե՛մա։

—Ձիւնը սկսաւ. բուքն ու ձիւն
հետք չէ թափափցցուլ համայ կը
զննէք։ Այստեղով ձմրան լայն դու-
րանացները գաղափար չունենք։

կը գնահատե՛լ, շատ աւելի նորոննէ՛ր
խմատասիրութեան մը արտայայտու-
թիւնը տեսնելով ձեր, քան միւս նկա-
րին մէջ՝ ուր ալիքներու կուտակումն
է անոնց վրայ խաղալիք դարձող նաւու
մը կէտ մտրոյ՝ մարմնին զատ ուրիշ
բան չի տեսնուիր՝ թէ ինչ երկու նկար-
ներն ալ իր հիացման առարկայ կ'ըլ-

տարանները ցոյց կուտամ, անոնց թուա-
կանին, գրչութեան և զարդերուն վրայ

ստեղծելով ինչն էլ տալով: Չգուշա-
վանալ էր իր թղթատէ գանձին կերպով
գանախի գաղթը մանրադէշին իրազեկ
ուշադրութեան անընդի, և մատնա-
շէր ի վէճէ մասնաւորաբար զարգեցնու-
ալի մասերը՝ դո՛ւք էր դուռ ագահաբան
գրքով կը կրէին: Անոնք ճոխութիւնը
հիպոթիկ բացազանութիւններ կը խլե-
րէրէնէ... — ի՜նչ գեղեցիկ, ի՜նչ աշ-
խուս... quel motif ! quel ara-
besque ! ... բացադանութիւններ ու
րո՛ւք լուրջ արեւէք մը կը ստանալ
արուեստագէտի մը բերնին մէջ: Կը
բացատրէ Արաբական հարուստ ար-
ուեստին ներգործած հինական աղբի-
ցութիւնը յալո՛րդ դարերու: Գեղար-
ուեստներուն վրայ, արուեստի մը
մայր անուանելով զայն: Գընծմ իրեն
թէ այդ համբերատար աշխատութիւն-
ները անսակակա կընձաւորներուն ձեռ-
քով կատարուած են: Այս ստեղծելու
(Գործունակութիւնը կերպով Դ. Երեւ-

